Augustin Wibbelt,

Hiärfst

Dat wören annere Tieden,
Do sank de Nachtigall
Von Leiwes Lust un Lieden,
Un Rausen glaihden haug' up'n Wall.

Dat wören annere Tieden,
Do trock dat Summertelt
De Buogen fien un sieden,
Blao löchtend üöwer't gollne Feld.

De Rausen sind verblaihet,
un nakend steiht de Däörn;
Dat gollne Feld is maihet,
De Duwen pickt dat leste Käörn.

Ick sett mi still an't Füer,
Dat Jaohr is aolt un krank,
Ick sin vergnögt: de Schüer
Is vull bis buoben - Gott die Dank!

Verkinto de tiu ĉi Basgermana poemo estas Augustin Wibbelt *(∗1862-09-19 – †1947-09-14), publikigita 1984-12-29.*

MR-170-1 / Arg-682-1372 (2012-11-26 19:33:37)

vidu ankaŭ: `http://www.muenster.org/wibbelt/`.

Augustin Wibbelt,

Aŭtuno

tradukita de Manfred Retzlaff

Alie estis iam,
Sonadis birdo-kant',
Kaj ardis alte tiam
Heĝ-rozoj ĉe la vojo-rand'.

Alie estis iam.
La arko ds l' ĉiel'
Sin volbis silke, kiam
Or-brilis kampoj en la hel'.

La rozoj forvelkintas,
Nur dornoj nudas jen;
Sur kava kamp' restintas
Por birdoj nur la lasta gren'.

Trnkvile ĉe l' kameno
Jarfine sidas mi.
Pri la greneja pleno
Mi ĝojas. - Danku ni al Di'![2]

Traduko de la Basgermana poemo "Hiärfst" de Augustin Wibbelt *(∗1862-09-19 – †1947-09-14) en Esperanton de* Manfred Retzlaff *(∗1938-11-04) en 1984.12.29.*

MR-170-1 / Arg-682-1373 (2012-11-26 19:30:50)

[2] aŭ:
Mi ege ĝojas - Dank' al Di'!